

SCÉNÁŘ K ROZHLASOVÉ REPORTÁŽI ZŠ NOVÁ 5, ČESKÉ BUDĚJOVICE

První vstup

Psal se rok 1952, kdy v Československu vládl komunismus. Na jihu Čech žila dvouletá Marie Sýkorová se svojí rodinou. Měli svůj statek, kde byly stále plné zvířat, pole plná obilovin.

2:05 – 2:25 – „*On měl, já nevím kolik, asi 20 krav a koně.*“

Druhý vstup

Komunisté chtěli, aby vstoupili do JZD, ale oni nesouhlasili a majetek neodevdali. Tak je označili za nepřátele. S malou Marií se nikdo nechtěl kamarádit.

1:17 – 1:55 – „*Mě nevzali do školky, protože bych asi jako dcera člověka, který nebyl hodnej a který se nesnažil pomáhat republice, nebo něco takovýho, aspoň oni to tak říkali... protože si myslím, že to pravda nebyla. Protože se táta a maminka starali o nás, o všechny čtyři, se snažili, abysme neměli hlad, snažili se nám cokoliv jako udělat, takže si myslím, že jako člověk by dobrej.*

Začali třeba donášet, že tady maminka sbírá vajíčka.“

Třetí vstup

A jednou si pro tátu paní Marie přišli, aby ho odvezli do vězení v Trhových Svinech.

3:03 – 3:18 – „*Takový ty jezeďáci, co tu byli.... On že s tím nesouhlasil, tak v jednu chvíli po něm chtěli, chtěli kde co, v jednu chvíli ho dokonce odsoudili.*“

Čtvrtý vstup

Rodina paní Sýkorové byla donucena se odstěhovat.

4:21 – 4:47 – „*Pak přijelo auto, naložili nás, hlavně to, co se vešlo jenom do auta, mohli si vzít jenom to, co jsme potřebovali, maminka s tátou, v tu chvíli, protože nevěděli, kam je vezou a co tam bude a jak tam bude... Tak Nějaký oblečení a tak to jsme se vešli do jednoho auta, takovýho toho vojenskýho.*“

Pátý vstup/ Závěr

Tehdy byly paní Sýkorové 3 roky, takže si z té cesty nic moc nepamatuje jen to, že jí bylo divné proč maminka pláče. Na novém místě se jim moc nelíbilo a nežilo se jim tam dobře ale poznali tam hodné lidi, kteří jim pomáhali. Když se paní Sýkorová po převratu chtěla vrátit na statek kde vyrůstala, nebylo to jednoduché. Statek nakonec získala zpátky ale bez vybavení, zvířat a pozemků. Paní Sýkorové jsme se zeptali, kdo jí nejvíce ovlivnil. Byli ti její rodiče.

14:30 – 14:37 – „*Moje maminka mi umřela, když mi bylo 14 let.*“

A co je podle paní Marie důležité? Abychom se měli všichni rádi, nehádali se, učili se a nebrali drogy!